

Topspelers met een krachtig eigen geluid

Interview | J.G. Thirlwell wordt gezien als de 'godfather van industrial music'

Vollushrant
12 april 05

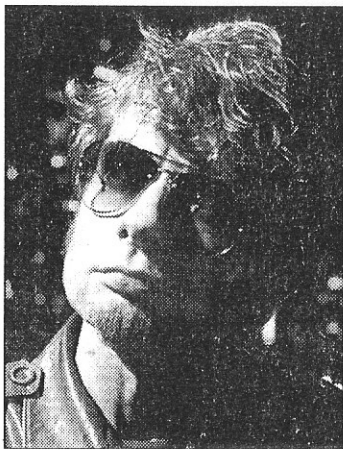
J.G. Thirlwell werkt in zijn studio louter met elektronische apparatuur, waarmee hij bestaande muziekfragmenten bewerkt. 'In een paar seconden muziek zitten bij mij tientallen deeltjes, vaak onherkenbaar vervormd.'

Van onze medewerker
Koen Schouten
NANTES

J.G. Thirlwell staat tot zijn verdriet bekend als de 'godfather van industrial music'. Heftige, strak geproduceerde bands als Nine Inch Nails, Ministry en Pantera zijn schatplichtig aan de muziek die hij uitbrengt onder de naam Foetus. Maar de muzikale wereld van de Australische Amerikaan overschrijdt ruimschoots de grenzen van de nauwe industrial-scene. Onder de naam Steroid Maxi-

mus brengt hij sinds een jaar of tien platen uit vol ontwrichtte, bij vlagen ziek klinkende bigband-samples. Met hulp van de trompettist Steven Bernstein heeft Thirlwell zijn soloproject nu tot leven gewekt. Een achttienkoppig internationaal orkest speelt zondag in het Tilburgse 013 de muziek van de cd *Eclectopia*.

In het multidisciplinaire cultuurcentrum Le Lieu Unique in het Franse Nantes repeteren Bernstein en Thirlwell met achttien voor de gelegenheid bijeengetrommelde musici. Het zijn stuk voor stuk topspelers met een krachtig eigen geluid. Producer, zanger en alleskunner Ashley Slater werkte onder meer aan platen van dance-held Fatboy Slim, nu speelt hij weer eens op zijn eerste liefde, de trombone. De Brit Steve Arguelles is één van de fijnste drummers van Europa, Noel Akchote een beest op gitaar. De Nederlandse violist Oene van Geel vorint samen met vier Fransen een multi-inzetbare strijkerssectie.

J.G. Thirlwell

Steven Bernstein, bekend van onder meer zijn band Sex Mob, de soundtracks van *Get Shorty* en *Kansas City* en praktisch de enige slide-trompettist (een trompet met een schuif zoals een trombone) ter wereld, heeft Thirlwells muziek gearrangeerd en hij leidt de repetities. 'Ik hoorde Steroid Maximus voor het eerst op een cd

die ik voor mijn verjaardag kreeg. Ik herkende alle ingrediënten, maar had ze nog nooit op zo'n manier bij elkaar gehoord.' Toen iemand Bernstein in een New Yorkse kroeg attent maakte op de aanwezigheid van Thirlwell stapte de trompettist onmiddellijk op hem af: 'Als je ooit met echte muzikanten wilt gaan werken ben ik je man.'

Thirlwell werkt in zijn studio louter met elektronische apparatuur, waarmee hij bestaande muziekfragmenten bewerkt. 'Dat gaat tot op microscopisch niveau. Ik werk niet als rappers als Puff Daddy, die simpelweg een paar maten van een hit lopen. In een paar seconden muziek zitten bij mij tientallen deeltjes, vaak onherkenbaar vervormd. Ik hou ervan om fragmenten te plaatsen in verschillende akoestische ruimtes. Een drumstel dat klinkt of het in een enorme hal staat combineer ik met een klarinet in een klein stoffig kamertje.'

De vertaling naar live-instrumenten pakt bij Steroid Maximus

verrassend goed uit. De rauwe en fors uitversterkte arrangementen van Bernstein, met een belangrijke rol voor ouderwets vieze synthesizergeluiden, hebben bij de eerste repetitie in Nantes al een verpletterend effect.

Sommige delen klinken als uitvergrottingen van de meest knalende bigbands uit de geschiedenis. Zo zijn ultrahoge en harde trompetten één van Thirlwells handelsmerken.

Het is verleidelijk om de muziek van Steroid Maximus te vergelijken met soundtracks van James Bond- en andere misdaadfilms. Die invloeden zitten er volgens Thirlwell zeker in, maar de muziek is te geprononceerd om als achtergrond te kunnen dienen voor een film. 'Die associatie komt ook doordat je grote orkesten tegenwoordig alleen nog in films hoort', zegt Bernstein. 'Wanneer zie je nou twintig man op een poppodium?'

Steroid Maximus: zondag, 20:30, 013, Tilburg.